

**Revista electronică de resurse educaționale
EDUCAȚIE, E-LEARNING ȘI ÎNVĂȚĂMÂNT
MODERN**

**apare lunar pe portalul educațional
expertizasiformare.ro**

Numărul lunii Octombrie 2021

Revistă electronică de resurse educaționale- “**Educație, E-learning și învățământ modern**”, cu apariție lunară pe **expertizasiformare.ro**

ISSN: 2734-4223 ISSN-L 2734-4223

Publicație editată de SC TRAINING CARIERE SRL

Sediu: Str. Viorica Micle, nr.2, Mun. Pașcani, jud. Iași

Tel: 0748.687.407

Fax: 0232.215.493

CUI: 24881382

Site web: www.trainincariere.ro

Adresă de e-mail: expertizasiformare@gmail.com

Redactor șef: Dr. Ec. Cristina Antonela Sofronia

Coordonator revistă: Dr. Ec. Puiu Petrică Sofronia

Redactor coordonator: Lucescu Adina-Elena

Site web: www.expertizasiformare.ro

Adresă de e-mail: expertizasiformare@gmail.com

Tel: 0757.374.345

Fax: 0232.215.493

URL: <https://expertizasiformare.ro/>

CUPRINS

11 PAȘI PENTRU RECONSTRUCȚIA ÎNCREDERII DE SINE-EXERCII PRACTICE	4
Agafiței Daniela.....	4
ANTROPOLOGIA CULTURII ȘI CREAȚIA FOLCLORICĂ	7
Profesor Bălan Rodica.....	7
CALISTRAT HOGAȘ ȘI NATURA DEZLĂNȚUITĂ.....	11
Prof. Budurean Corina.....	11
STRATEGII MOTIVAȚIONALE -CREȘTEREA MOTIVAȚIEI ȘCOLARE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI CAUZATE DE COVID-19.....	14
Prof. Hudrea Daniela Maria	14
REMODELAREA CONȚINUTURILOR EDUCAȚIONALE.....	18
Marinela Pantea	Error! Bookmark not defined.

11 PAȘI PENTRU RECONSTRUCȚIA ÎNCREDERII DE SINE-EXERCITIUL PRACTICE

Agafitei Daniela

Când am întrebat oamenii din jurul meu despre viața lor și despre ceea ce îi împiedică să îndeplinească ceea ce și-au propus, mi-au expus o serie de motive, ceea ce este normal, deoarece toți suntem în diferite perioade ale propriei noastre creșteri și cu toții ne dorim o viață mai bună.

De la a nu avea suficienți bani, timp, abilități, talente mulți dintre oameni au ceva în comun: LIPSA DE ÎNCREDERE ÎN EI ÎNSIȘI. Nu termină ceea ce au început, rămân blocați în zona de confort, se judecă aspru pentru fiecare eșec, cred că sunt o dezamăgire .

De fapt, de multe ori nu există nici măcar un motiv evident pentru care nu reușim să creăm viața propriilor visuri, dar suntem atât de înfricoșați să ieșim din zona noastră de confort, încât doar un sentiment de vină ne mai poate face să depășim lipsa aceasta de încredere în forțele proprii.

Putem vedea ușor cum diferitele motive și scuze dispar cât ai clipi din ochi.

DE CE PROCEDĂM AȘA? De ce nu avem încredere în noi și de ce nu trecem la acțiune?

NEÎNCREDEREA ÎN TINE ÎNSUȚI / ÎNSĂȚI reprezintă una dintre cele mai mari bariere pe care oamenii, în călătoria vieții lor o întâlnesc și îți voi spune totul despre DE CE și CUM o poți depăși în paginile următoare.

Lipsa de încredere are efecte reale asupra gândurilor și emoțiilor noastre, așa că începem să ne simțim slabi, neputincioși, nedemni chiar. Apoi avem tendința să facem cu totul altceva decât ceea ce ar trebui. Știm cu toții povara emoțională pe care ne-o dă neîncrederea, stresul, confuzia.

Așadar, faptul că nu facem ceea ce știm că putem face, fără a ne asuma că alegem acest lucru, poate duce la situații grave.

Poate că unii oameni nici nu își dau seama că sunt lipsiți de încredere în ei înșiși.

Partea bună este că tu nu ești unul dintre acei oameni. Presupun că, din moment ce citești ceea ce am scris, îți dorești cu adevărat să depășești această stare de fapt.

Deci, te-ai putea întreba: * CUM POT DEPĂȘI ACEASTĂ PRĂPASTIE DE SINE?*

Am descoperit 11 lucruri pe care le poți face. Știu, ai putea spune că 11 lucruri sunt deja prea multe și că nu ai timp, dar..nu trebuie să le faci pe toate deodată...sau poate că o să preferi să le faci zilnic, sau la două săptămâni.

Nu suntem aici să judecăm...nimic nu este greșit...pur și simplu poți încerca să vezi ceea ce funcționează bine pentru tine!

1. O BUNĂ MODALITATE DE A AFLA DACĂ TE POȚI FOLOSI DE ACEST PRIM PAS ESTE EXERCITIUL

Ia-ți timp 11 minute. Acesta înseamnă ca, în fiecare zi, sau la un interval regulat de zile, să îți oferi timp ție cu tine și să reflectezi asupra zilei care a trecut, dar și a orelor care vor veni. Sunt cele 11 minute ale pauzei DOAR CU TINE!

Sugestie: Notează-ți zilele și intervalele de timp când ți-ai luat pauza, dar și gândurile care v-au venit în minte. Aceste însemnări datate vor reprezenta un bun instrument de măsură a calității propriei vieți!

2.FII INDULGENT / INDULGENTĂ CU TINE

În loc să îți spui: “Nu sunt bun/ă de nimic@, te poți întreba: “Cum aș putea să gădesc o soluție?”. Încearcă să îți fii prieten, nu dușman. Nu te mai judeca, încearcă să te ajuți!

3.FĂ O LISTĂ CU LUCRURILE PE CARE AI VREA SĂ LE FACI, DAR NU AI CURAJ SĂ LE ÎNCEPI, APOI ORGANIZEAZĂ-LE ÎN 4 CATEGORII

Tabel 1

URGENT De făcut Ex. De ținut un seminar	NU ESTE URGENT De programat Ex. Un curs online
De dat la altcineva Ex. Să răspundă la mailuri	De eliminat Ex. Timpul în care mă ocup de lucruri inutile

4.FĂ EXERCITIUL PROGRAMUL ZILNIC

Având o listă cu lucruri zilnice pe care trebuie să le faci, vei începe să fii mai liniștit, mai organizat și vei căpăta control asupra timpului.

Îți vei stabili 5 lucruri pe care trebuie să le faci, le numerotezi, apoi le vei face exact în ordinea în care le-ai scris. Nu vei începe să faci al treilea lucru fără să le faci pe cele de la punctul 1 și 2.

Atenție:

Nu trebuie să faci mai multe lucruri deodată. Concentrează-te asupra celui început și du-l la bun sfârșit!

Fă un singur lucru, dar fă-l bine, apoi vei trece la al doilea. Vor fi unele zile când vei putea face doar sau trei lucruri, zile când vei face mai mult decât ți-ai propus.

5. ELIMINĂ FACTORII CARE TE POT DISTRAGE

Telefonul, notificările, televizorul ar trebui să fie eliminate din camera de lucru, deoarece te pot distra. Este important să te poți concentra bine atunci când ai ceva important de lucru!

6. OFERĂ-ȚI TIMP

Oferă-ți timp pentru a realiza ceea ce ți-ai propus...Poți lucra în etape, îți poți propune 4 zile pentru a parcurge un modul, de exemplu sau pentru a termina de scris un capitol la o carte.

Concentrându-te asupra unui singur obiectiv, poți obține rezultate de calitate.

7. NU RENUNȚA LA VISUL VIETII TALE!

Încearcă să scrii o hartă a viitorului tău:

- Cum vei arăta ?
- Cum vei vorbi?
- Cu ce fel de oameni îți vei petrece timpul?
- Unde vei călători?
- Ce fel de mașină vei avea?
- Unde vei locui?

- Pe unde te vei plimba dimineata?
- Ce miros se va simți în aer?
- Ce activități vei face ca să te relaxezi?

Completează cu sinceritate, citește-o în fiecare zi și completează-o, dacă simți nevoia. Citind-o în fiecare zi, ea se va întipări în subconștientul tău până când totul se va realiza.

Nu uita să notezi micile bucurii, micile succese. Acestea te vor ajuta, în plus, să crezi mai mult în tine!

8. GÂNDEȘTE-TE LA EȘEC nu ca la un factor distructiv, separat de succes. Acceptă-l ca făcând parte din el..în acest fel va deveni o treaptă motivantă pentru propria devenire și pentru a-ți mări încrederea în tine.

9. NU ÎNCETA NICIODATĂ SĂ ÎNVEȚI, să te pregătești. Formarea nu s-a terminat pe băncile școlii, ea trebuie să continue permanent. În acest fel îți vei putea domina fricile și vei acționa, deoarece tot ceea ce înveți trebuie să și aplici.Nu te opri și bucură-te pentru fiecare pas pe care reușești să îl faci!

10. IDENTIFICĂ RESURSELE NECESARE

Este timpul să-ți stabilești resursele de care ai nevoie în atingerea scopului tău. Deții toate cunoștințele și abilitățile necesare, ai suficient timp și bani pentru ceea ce ai stabilit că vrei să faci?

Dacă la aceste întrebări răspunsurile sunt NU, atunci ce vei face în continuare? Spre exemplu: te întorci în faza 0, când te visai un tânăr antreprenor sau poate un tânăr ce lucrează într-o societate renumită și rămâi cu gustul amar al visului neîmplinit? Sau vei încerca să-ți atingi scopul, începând să schimbi ceva: poate sunt necesare noi abilități, poate este timpul să înveți o limbă străină sau poate chiar să începi o nouă Facultate...sau un nou job...

11. CE NE MAI RĂMÂNE...

Dacă astăzi ești exact ca ieri, poți spune că ai identitate și atât. Pentru a te dezvolta, pentru a fi mai luminos, mai bun, mai fericit decât ai fost cu o zi în urmă, mergi în direcția pe care ți-o dorești.

Întreabă-te: cine ești acum, cine ai fost în urmă cu un an, cine vei fi? Nu-ți fie teamă să începi...primul pas este mai greu, apoi vor urma firește și ceilalți!

Bibliografie

- Nastas, D. (2003), "Stereotipuri, prejudecăți și discriminare social în manualul de psihologie", Neculau, A.(coord), Polirom, Iași
 Pieron, H. (2001), "Vocabularul psihologiei", Univers Enciclopedic, București
 Yzerbet V. & Schadron G. (2002), "Cunoașterea și judecarea celuiilalt", Polirom, Iași

ANTROPOLOGIA CULTURII ȘI CREAȚIA FOLCLORICĂ

Profesor Bălan Rodica
Școala Gimnazială Nr.29 Galați

Rezumat: Folclorul reprezintă înțelepciunea poporului, creația poporului menită să însuflească sufletul său, spiritul, credințele și legile sale dintotdeauna, felul de a înțelege lumea și viața, felul de a trăi. El transmite atitudinea poporului față de un fenomen sau altul al vieții.

Cuvinte cheie: folclor literar, antropologia culturală, valori

Tendința majoră a specialiștilor români a rămas tributară realizării unor studii și cercetări care vizau cu predilecție etnografia și folclorul național, în multe cazuri discutându-se impropriu despre caracterul *at home* al antropologiei culturale românești.

Antropologia culturală este o disciplină științifică care studiază viața culturală a omului așa cum este aceasta prezentă în societate și istorie - cu obiectele, ideile și acțiunile sale.[6]

Rădăcinile antropologiei culturale datează din anii 1800, când savanții timpurii precum Lewis Henry Morgan și Edward Tylor au devenit interesați de studiul comparativ al sistemelor culturale. Această generație s-a bazat pe teoriile lui Charles Darwin, încercând să aplice conceptul său de evoluție culturală.

Claude Lévi-Strauss și Clifford Geertz, lideri din antropologia culturală au contribuit la consolidarea unei discipline axate în mod explicit pe studiul comparativ al culturilor lumii. Munca lor a fost animată de un angajament față de înțelegerea adevărată a diferitelor sisteme de credințe, practică și organizare socială. Ca domeniu de cercetare, antropologia a fost dedicată conceptului de relativism cultural, care susținea că toate culturile erau fundamentale egale și pur și simplu trebuiau analizate în conformitate cu propriile norme și valori.[4]

Există două direcții de abordare a antropologiei culturale: ontologică și epistemologică.

Din viziunea ontologică, antropologia culturală trebuie înțeleasă ca o imagine a naturii umane, adică ceea ce stă la baza omului. Respectiv, omul aparține lumii biologice, el a stabilit relații sociale și culturale care se află la baza comportării și acțiunii oamenilor.

Din viziunea epistemologică, antropologia culturală este o prezentare rezumativă a marilor probleme ale acestor discipline. Antropologia culturală reprezentând un fel de sinteză un fel de introducere pentru cei vor să studieze această știință.[1]

În acest înțeles antropologia nu studiază omul ca ființă ontologică sau biologică, aceste dimensiuni fiind obiectul altor discipline sau științe, ci ca ființă culturală. Cu toate acestea, există un limbaj care utilizează termenul "antropologie" în înțeles foarte vast, însemnând "orice discurs despre om", deci și filozofic sau biologic. Antropologia culturală restrânge această utilizare spre înțelesurile precizate, făcând-o astfel mai riguroasă științific și înscriind-o în respectarea unei metodologii specifice.

Antropologii culturale folosesc teorii și metode antropologice pentru a studia cultura. Ei studiază o mare varietate de subiecte, inclusiv identitate, religie, rudenie, artă, rasă, sex, clasă, migrație, diaspora, sexualitate, globalizare, mișcări sociale și multe altele. Cu toate acestea, indiferent de subiectul lor specific de studiu, antropologii culturali se concentrează pe tipare și sisteme de credință, organizare socială și practică culturală.

Ajunsa în era schimbărilor radicale, antropologia culturală se dezvaluie ca o știință ajunsă la deplină maturitate teoretică și metodologică. Prin caracterul ei idealist și totcuprinzător, și prin interdisciplinaritatea care o caracterizează, în raporturile ei cu

disciplinile sociale și cele umaniste, în egala masura, antropologia vine în sprijinul rezolvării unor situații de natură practică pe tot cuprinsul globului, dar are pe de altă parte menirea de a trezi conștiința existenței unei lumi mult mai largi la contemporani.

Folclorul literar este un termen care reunește elementele de folclor care aparțin literaturii, reprezentând de asemenea interpretarea și valorificarea acestora pentru inspirație culturală, sau valoare sociologică și antropologică mondială, în perioada Iluminismului. Interesul pentru folclor s-a intensificat în perioada Romantismului, căpătând ulterior un rol important în cultura contemporană, acompaniat de apariția structurilor instituționalizate (muzee, publicații, societăți).[5]

Folclorul are o puternică bază de origine daco-latină și cuprinde un sistem de credințe și obiceiuri populare, concretizate în muzică și dans, în poezia și proza orală, mitologie, ritualuri, teatru popular etc.

Acest patrimoniu cultural, în ansamblul manifestărilor sale, constituie un domeniu amplu, de o valoare deosebită, al artei naționale, care nu numai a precedat formele ei culte, ci a și continuat să se dezvolte în epoca modernă, asigurând culturii profesioniste substanța originalității ei etnice.

În România, interesul pentru cultura populară, în literatură, se manifestă timpuriu, în perioada cronicarilor (1590-1745), care le acordă un interes deosebit:

- Ion Neculce își prefățează „Letopisețul” cu 42 de legende;
- Dimitrie Cantemir scrie în *Descrierea Moldovei* despre obiceiuri, credințe și superstiții.

Un rol important o au mai târziu pașoptiștii care văd în poezia populară o oglindă a sufletului popular. În 1852 Vasile Alecsandri scrie o culegere de poezie populară *Poezii populare. Balade (cântice bătrânești) adunate și îndreptate*. Miturile a început săle prelucreze Heliade Rădulescu în opera *Zburătorul*. Într-o viziune teoretică mai profundă, Alecu Russo sistematizează ideile privitoare la creația literară populară ca document istoric și spiritual, cu valoare artistică de excepție și nesecat izvor de inspirație pentru creația culturală.[5]

Înainte de apariția cărților scrise în secolul al XVI-lea până la consemnarea în limba națională de către cronicari a evenimentelor istorice și a faptelor domnitorilor, povestitorul popular a creat legende, basme, balade, zicători și proverbe, care au stat ulterior la baza narațiunilor mai multor mânăitori de condei. Cu alte cuvinte, interesul pentru folclor s-a remarcat o dată cu primele manifestări ale literaturii scrise. Literatura populară, fără nici o rezervă, poate fi considerată ca un prim vlăstar de bun augur al literaturii noastre.

Primele culegeri de folclor românesc datează abea din secolul XIX-lea. Din această cauză dovezile existenței culturii populare pot fi găsite în surse indirecte: limbă, cronici, inscripții, opera literară, lucrări științifice. **Folclorul românesc, încărcat de repere și semnificații, constituie o zestre prețioasă care atestă continuitatea de veacuri a poporului nostru în spațiul carpoato-danubiano-pontic, definindu-i cu fermitate identitatea.**[5]

Acest bogat tezaur a fost deseori subevaluat în timp, trecându-se într-un plan secundar faptul că numeroase capodopere literare, muzicale, picturale sau sculpturale românești au fost inspirate tocmai din generosul său sipeț cu nestemate, impunând pe firmamentul cultural al lumii numele unor artiști autohtoni de o valoare incontestabilă, de la **Mihai Eminescu, Sadoveanu** sau **Ion Creangă**, la **George Enescu** și **Ciprian Porumbescu** sau de la **Nicolae Grigorescu**, sau **Ion Tuculescu**, pentru a enumera doar câțiva care au marcat cu operele sale folclorul românesc.

Învățămintul general trebuie să fie o punte de promovare a obiceiurilor, tradițiilor românești. Folclorul să fie un izvor de apă vie pentru elevi și dascăli deopotrivă. Eminescu, Mircea Eliade, George Enescu, Constantin Brâncuși și toți oamenii de cultură spuneau că un popor fără un folclor, fără o cultură populară autentică și unitară nu poate exista. Astfel de exemple se pot desprinde din operele scriitorilor. Copiii fac cunoștință cu tradiții și obiceiuri din trecut și prezent, urmând ca temele desprinse să constituie echilibrul în formarea personalității

individuale. Numai cunoscând vechimea acestor tradiții își pot desăvârși identitatea și respectul față de valorile morale ale poporului român.[1]

Creația folclorică are o largă și rapidă circulație, mișcându-se dintr-o parte a țării în alta și purtând amprenta colectivității. Ea este orală și anonimă, are o mare durată în timp, creând elemente de tradiție. Datorită oralității și circulației intense s-au creat numeroase variante în care se reflectă factorul social dar și mediul geografic.

Cât avem o creație populară atât de bogată (dansul, cântecul, snoavele, plăcintele coapte în cuptor, ceramica, arhitectura populară, lemnul prelucrat, pictura icoanelor, o bogăție spirituală a tradițiilor românești, a miturilor și credințelor, a folclorului autentic din strămoși păstrat), avem o datorie așa de mare față de neamul nostru, ca făuritori de mici personalități, încât oriunde vor păși în viața lor, să poarte cu mândrie în sufletul lor tot ce e autentic românesc, să știe a învăța hora la fel de bine ca și cuvintele românești și să nu se teamă a le rosti oriunde pe acest pământ.[3]

Fiecare dascăl, trebuie să educe copiii ca din din creația noastră populară să se facă o carte de vizită cu care să se bată la porțile cunoașterii și cu care fiecare roman să fie primit și apreciat fără îndoială oriunde în lume. În furtunile veacului, obiceiurile și tradițiile strămoșești au rămas neclintite, păstrând valori autentice ale culturii populare tradiționale. Pornind de la ideea că prin folclor se poate realiza cunoașterea obiceiurilor și datinilor străbune, activitățile formale și nonformale ale învățătorului trebuie să atingă următoarele obiective:

- cultivarea sentimentelor de dragoste pentru frumusețea portului popular;
- dezvoltarea interesului și gustului estetic popular;
- educarea dragostei față de creatorii și păstrătorii comorilor noastre populare.

Folclorul, fie că înseamnă literatură sau muzică, joc sau sculptură în lemn, olărit sau țesut, este în cultura noastră pe cât de vechi pe atât de durabil ca și poporul ce l-a creat de secole. Să încercăm să reînviem tradiția, să promovăm obiceiurile și cântul popular în sufletul generațiilor tinere. Copilul simte admirație față de creațiile populare, încă de când își ascultă bunica cum deapănă firul unui basm sau al unei legende, în care eroii sunt înzestrați cu calitățile țaranului român, îl simte din cântecul duios de leagăn al mamei, din doinele cântate îndelung strămoșii noștri. Creșterea și educarea copiilor în cultul pentru respectarea și păstrarea obiceiurilor și tradițiilor revine tuturor dascălilor.[3]

Concluzie:

Cunoașterea trecutului aprobă șansa recuperării unei identități naționale, a nădejdi și a speranțelor. Înțelepciunea creează răspunsuri universale la Marile Întâmplări ale vieții, filosofia eternă a vieții și face posibilă regenerarea, prin redescoperirea esenței. Templu, centru arhaic al culturii populare, folclorul se definește ca putere ancestrală. El semnifică deopotrivă amintire, suvenir, memorie a inimii, a sentimentelor unui popor și redă perspectiva adâncimii sinelui ca parte din imensul întreg, spațiu și timp.

Limba sa este naivă și grațioasă, reflectând toate energiile aceluși țărâm. Înțelepciunea neamurilor instaurează, cu bunățate, pacea de dincolo de freamătul neîntrerupt al existenței individuale. Asemenea unei minți strălucite, folclorul strânge în sine intuiții, învățături, bucurii și tristeți. Simbol al personalității unui popor, folclorul are caracter anonim, colectiv și oral. Prin al său grai străbătând veacurile, această entitate spirituală, neamul, învie mereu și își păstrează o puritate a credințelor

Bibliografie

1. Achim Miha, *Antropologie culturală*, Ed. Napoca Star, Cluj, 2000. ISBN 973-98992-6-9

2. Niculiță – Voronca, E., (1998), *Datinile și credințele poporului român adunate și așezate în ordine mitologică*, Iași: Editura Polirom; ISBN: 973-683-126-4
4. „Antropologia socială și culturală ” Discover Anthropology UK, *The Royal Anthropological Institute*, 2018
5. https://ro.wikipedia.org/wiki/Folclor_literar. (12.08.2021)
6. https://ro.wikipedia.org/wiki/Antropologie_cultural%C4%83(12.08.2021)

CALISTRAT HOGAȘ ȘI NATURA DEZLĂNȚUITĂ

Prof. Budurean Corina
Colegiul Tehnic „Traian Vuia”, Oradea

Considerat de Tudor Vianu „un Creangă trecut prin cultură”, iar de Șerban Cioculescu „un clasicist baroc”, Calistrat Hogaș a surprins cu măiestrie frumusețea peisajului moldovenesc în volumele sale „Amintiri dintr-o călătorie” și „În munții Neamțului”. În viziunea lui Eugen Lovinescu, opera lui Calistrat Hogaș „datează [...] din epoca poemelor homerice și, prin violența lirică cu care sunt adorate forțele naturii, de mai mult, din epoca marilor epopei indiene. Hogaș n-a fost un mare poet liric al naturii românești, ca M. Sadoveanu, de pildă, ci un aed din faptul lumii, când soarele era o divinitate reală și răsărirea lui o transfigurare universală, când toate fenomenele naturii se prezentau în expresia concretă a unor forțe cerești, când umanul era amestecat cu divinul, când totul era mit...”. Prin înclinația sa către descrieri de natură, Hogaș continuă o tradiție ce începe cu Dimitrie Cantemir care a surprins imaginea Ceahlăului și a munților Neamțului în lucrarea sa „Descriptio Moldaviae” și continuă cu Vasile Alecsandri („O plimbare la munți”), cu Alecu Russo („Cântarea României”) sau cu Geo Bogza („Cartea Oltului”). Totodată, Vladimir Streinu consideră că „Odobescu este singurul scriitor clasic cu care Hogaș se află în legături de familie spirituală. Amândoi peisagiști pasionați, spirite cultivate umanistic, împănându-și literatura descriptivă cu aluzii mitologice, cu versuri din poezii latini, orășeni cu același umor livresc, deși cu simpatia pornită spre arta populară, cunoscând adânc limba cărților, ca și limba țărănească, Odobescu și Hogaș formează, în cadrul mării generații a lui Eminescu, perechea clasică a literaturii descriptive”. George Călinescu remarcă asemănarea lui cu Mihail Sadoveanu care „pornește la vânat și pescuit în căutare de aer deschis, de hrană sănătoasă și simplă și de priveliști sălbatece”, în timp ce Hogaș cutureiera munții Moldovei.

Calistrat Hogaș însuși mărturisește profunda sa legătură cu natura: „Nu știu cum vor fi alții, cât despre mine, știu atâta, că pierd măsura timpului de îndată ce rămâne pe voia slobodă a pornirilor mele de sălbatec, când adică biruit de dragostea neînfrânată a singurătății, îmi șterg urma dintre oameni...”. Această mărturisire se reflectă și în operele sale în care, rătăcind cu Pisicuța pe cărările munților, desprinde din amintirile sale imagini, oameni cunoscuți, întâmplări pe care le descrie minuțios, făcându-l parcă pe cititor să trăiască aceeași încântare simțită de el în timpul călătoriilor sale. De aceea, Tudor Vianu îl definea astfel: „Acest Creangă trecut prin cultură a dat naștere impresiilor sale de călătorie, adunându-le cu truda mersului, ca apoi să le transcrie, cu iscusința mâinii și a minții în valoroasele sale volume”.

Capitolul „Singer” din volumul „În munții Neamțului” surprinde remarcabil sufletul acestui călător singuratic care își caută liniștea, echilibrul și armonia în natură și care evadează din cotidian în locuri pustii necălcate de picior de om. Capitolul este reprezentativ prin măreția naturii descrise, dar și prin lupta neobosită a omului cu stihiiile ei. Aici scriitorul urmărește cu multă măiestrie cum călătorul percepe evoluția unui fenomen din natură, furtuna, începând cu arșița și liniștea care o precedă, continuând cu declanșarea stihială a acesteia și terminând cu înseninarea și renașterea unei naturi care, consumând o energie uriașă se retrage pentru a-și reveni. Narratorul, mereu prezent în mijlocul naturii, îl face parcă părtaş pe cititor la trăirile sale, oferindu-i un spectacol al locurilor, dar mai ales al impresiilor lui, pe care le dezvăluie treptat, ca un mare iubitor al naturii.

Părăsind tovarășia plăcută a părintelui Ghermănuță, care-l înzestrează cu un bogat „poviant”, călătorul se avântă cu Pisicuța pe coastele munților căutând singurătatea în sălbăticia

peisajului montan: „Lăsasem îndărătul meu orice urmă de viață omenească și, rezemat pe cunoștințele geografice ale Pisicuții, urcam în pas de voie și fără grijă suișul [...] unei poteci, ce-și furișa șerpuitu-i umbros sub taina neturburată a pădurilor”. În acest pustiu în care singurătatea îi „străpunge inima cu un fier aprins”, călătorul, cuprins de fericire, simte ridicându-se de pe sufletul său „o pătură groasă de întuneric”, uitând de toate grijile de până atunci. Constată însă că natura, asemenea unei femei capricioase se primenește, după cum îi spusese Părintele Ghermănuță, care încercase să-l avertizeze în legătură cu schimbările rapide ce se pot produce în această parte de uitată lume: „Soarele își acoperise fața cu un zabranic de aburi roșietici și stihiiile păreau că plănuiesc ceva în încremenirea lor”. Găsind o peșteră în mijlocul unei păduri, se hotărăște să poposească spre a se odihni împreună cu Pisicuța, iapa care-l poartă cu iscusință pe aceste drumuri de munte și o amenajează cu ceea ce găsește în jurul său.

După o noapte liniștită, în care stelele se aprinseseră ca niște candelă strălucitoare, dimineața călduroasă e urmată de o după-amiază ce i se pare „ucigător de arzătoare”. Liniștea adâncă învăluie totul, în timp ce soarele se furișează „în vârful degetelor pe cer”, spionând curios ce face singuraticul călător care contempla „deșertul înalt și plin de lumină al văilor adânci”. Natura personificată și hiperbolizată seamănă cu o ființă uriașă care, cu mâini colosale, cerne din cer ca dintr-o sită imensă, „o ploaie de foc mistuitor”, pământul fiind cufundat parcă „într-o genune de flăcări”. Arșița, în turbarea ei, „mușca cu dinți de foc” asemenea unei fiare astâmpărându-și setea cu ultimele picături de viață ale elementelor naturii. Sub această căldură copleșitoare, codrii îi par doar niște vreascuri netrebnice care se zvârcolesc neputând să se împotrivescă potopului de căldură ce se revarsă asupra lor și „țipă de usturime sub arsura necruțătoare a acesteia”. Omul și codrul par aruncați în „gurile de flăcări ale Tartarului” suferind, fără posibilitatea de a se sustrage chinului la care au fost supuși. Până și vietățile altădată neobosite, greierul și veverița, se predau sub tirul nimicitor al arșiței. Lumea pare incendiată de împărăția focului și toate parcă se topesc „în văpaia înaltă a cerului aprins”.

Liniștea și arșița sunt preludiul furtunii care reprezintă momentul cel mai bine orchestrat al acestei simfonii a naturii. Liniștea care o precedă este parcă o prefigurare a luptei dintre viață și moarte, luptă sugerată și cromatic prin „grămezile vinete de nouri” sau „negrele urdii”. Bubuitul îndepărtat al unui tunet alungă această liniște în care se afundă naratorul înlocuind-o cu zgomotul artileriei cerești. Ca la romantici, sensibilitatea lui Hogaș amplifică dimensiunile reale până la proporțiile enormului și ale grandiosului, ceea ce face ca peisajul să capete note fantastice. Pompiliu Constantinescu subliniază că această înclinație spre urieșec a lui Hogaș provine, asemenea fantasticului la Creangă, „din același front etnic și sufletesc, din basm”, ea reprezentând un efect al viziunii folclorice, o proiecție a proporțiilor din basm”. Astfel, la Hogaș, norii aidoma unor ființe posomorâte, „cu frunți îndrăznețe și amenințătoare” cuprind cerul și pământul asemenea unor hoarde de fantome uriașe care pășesc pe treptele haosului, luând cu asalt natura. Tabloul este completat prin imagini auditive ale furtunii, realizate cu ajutorul enumerației: „viforul șuiera, gema și urla”, al metaforei sau al personificării „Și geamătul vijeliei pustiitoare își amesteca simfonia sa de nimicire cu urlatul rostogolirii clocotitoare a șivoaielor pământului”. Sonoritatea acestuia este realizată și prin selectarea unui lexic ce cuprinde cuvinte cu sugestii onomatopice sau verbe dinamice: „vifor”, „tunet”, „ropot”, „fierbeau”, „gema”, „dezlănțuiră”.

Imaginile vizuale vin să completeze tabloul furtunii dezlănțuite: „Uraganele umplură jgheburile largi ale munților, fierbeau văzduhurile și cerurile clocoteau, pământul înfricoșat se cutremura nemernic”, iar „potopul greu al apelor cerești se prăpăstuiră asupra pământului. Geamătul vijeliei... își amesteca simfonia sa de nimicire cu urlatul rostogolirii clocotitoare a șivoaielor pământului”. Stâncile se rostogolesc în „genunile adânci ale văilor”, izbesc brazii

care se frâng „cu glasuri de trăsnet”. În mijlocul acestei urgii, adăpostul construit de călător rezistă și parcă își bate joc de atacurile vijeliei care se arată neputincioasă și care „urlă de durere și de ciudă”. În lupta sa cu stihiiile naturii, omul pare și el un personaj de basm care reușește să le învingă. Bureții, numiți ironic de autor „troieni”, sunt singurii care nu rezistă însă furtunii și o iau la vale, provocând deznădejdea omului care se vede lipsit de hrana de a doua zi.

Apariția unei stele „cu lumina tremurătoare”, care iese parcă prin acea „poartă de senin” ce se deschide prin „perdeaua neguroasă a norilor” anunță terminarea furtunii și revenirea naturii la pacea de dinainte. Renașterea naturii este surprinsă în lumina dimineții, când firea întreagă îi apare ca răsărită „pentru întâiași dată, din sânul adânc al apelor creațiunii.” Florile mai păstrează încă ceva din amorțeala somnului, iar frunzulițele de brad scot la iveală strălucirea picăturilor de rouă curată. Lumina trandafirică a astrului diurn se revarsă peste întreg pământul stârnind admirația omului în fața măreției și a frumuseții naturii.

Bibliografie:

Călinescu George, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, 1941, București;

Cioculescu Șerban, *Varietăți critice*, 1966, Editura pentru Literatură, București;

Constantinescu Pompiliu, *Scrieri*, III, 1969, Editura pentru Literatură, București;

Hogaș Calistrat, *Pe drumuri de munte*, 1982, Editura Ion Creangă, București;

Lovinescu Eugen, *Istoria literaturii române contemporane*, 1975, Editura Minerva, București;

Streinu Vladimir, *Calistrat Hogaș*, 1968, Editura Tineretului, București;

Vianu, *Arta prozatorilor români*, 1973, Editura Eminescu, București.

STRATEGII MOTIVAȚIONALE -CREȘTEREA MOTIVAȚIEI ȘCOLARE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI CAUZATE DE COVID-19

Prof. Hudrea Daniela Maria
Școala Gimnazială "Lucian Blaga" Bistrița

MOTIVAȚIA-cheia reușitei școlare.

În contextul actual în care ne aflăm, datorită COVID-19, este necesară o mobilizare a tuturor resurselor existente. °Cheia reușitei o constituie motivația, unită cu o voință puternică, perseverență și conștiinciozitate.

Componentele motivaționale:

Prima componentă- centrată în jurul trebuinței de a cunoașteși înțelege, de a formula și rezolva probleme- dă naștere la ceea ce se numește impulsul cognitiv și care constituie în fapt trebuința intrinsecă de cunoaștere;

A doua componentă are la baza trebuința de afirmare a eului și este orientată atâta supra sarcinilor școlare curente, cât și spre viitoarele obiective profesionale care depind de cele dintâi;

A treia componentă a motivației activităților școlare se întemeiază pe trebuința de afiliere și nu este orientată în direcția randamentului școlar, ci mai degrabă spre asemenea realizări în măsura în care ele îi asigură individului aprobarea din partea unei persoane sau grup cu care se identifică direct sau indirect.

În vederea transmiterii cunoștințelor privite în general de elevi ca un ansamblu de informații teoretice și abstracte ce trebuie învățate pe de rost, Viau formulează următoarele cerințe (Viau, 1997, pp. 128-133):-începeți predarea printr-o anecdotă, o istorioară legată de teoria ce urmează a fi predată sau printr-o problemă de soluționat; -chestionați elevii asupra cunoștințelor lor anterioare în legătură cu fenomenul ori teoria ce urmează a fi explicate; - prezentați planul cursului sub formă de întrebări (acest mod de a prezenta materia îi obligă pe elevi să-și focalizeze atenția asupra aspectelor importante și să caute să afle răspunsurile la întrebările puse); -organizați cunoștințele sub formă de scheme, care permit evidențierea legăturilor dintre concepte; -dați exemple care să îi intereseze pe elevi; -utilizați analogiile (astfel îi determinăm pe elevi să stabilească legături între un domeniu pe care îl cunosc bine și altul nou).

Am putea spune în continuare că un elev este motivat dacă: consideră disciplinele de studiu și iactivitățile propuse utile și interesante; -este capabil să îndeplinească sarcinile școlare;

- percepe cu responsabilitate implicarea în activități:

De asemenea am putea preciza și dacă un elev este demotivat dacă:

- consideră disciplinele de studiu și activitățile propuse ca fiind inutile și neinteresante,

- este incapabil de a finaliza ceea ce începe și nici nu are încredere ca va fi capabil;

- el simte că nu are nicio responsabilitate pentru activitatea propusă și că succesul și eșecul său nu depind de el.

Strategii motivaționale:

- a) Strategii decontrol cognitiv: (asupra propriului mod de gândire) ignorarea intenționată a alternativelor atractive și a aspectelor irelevante pentru învățare,formularea unor autoinstrucțiuni pozitive.

Exemple: „De câte ori apare ceva care te distrage de la învățat, ignoră acel ceva” „Gândește-te la primii pași pe care trebuie să-i faci și începe imediat”.

b). Strategii de control emoțional: managementul stărilor emoționale care pot amâna sau inhiba acțiunea, reamintirea punctelor tari și a resurselor disponibile.

Exemplu: „Am făcut un lucru asemănător înainte”.

c). Strategii de control al mediului: manipularea aspectelor din mediul individului pentru a face dificilă abandonarea intenției de a învăța, îndepărtarea de sursa de zgomot și de distragere, angajamentul social.

Pentru a dezvolta o strategie favorabilă pentru a crește motivația elevilor săi, profesorul trebuie să aibă în vedere anumite aspecte (Popenici, Fartușnic, 2009: 93):

-să utilizeze diferite strategii didactice pentru diferite situații de învățare, adecvate contextului actual; -să fie conștienți de motivele pentru alegerea unei anumite strategii didactice, care este eficacitatea acesteia, care sunt rezultatele dorite și cum pot fi acestea verificate; -adaptarea strategiilor didactice utilizate la particularitățile cursanților: nivel de cunoștințe, atitudini.

Strategii pentru creșterea motivației școlare:

1. Stabiliți scopul:

-definirea clară a scopului: ex. să învețe mai bine la limba română;

-pașii pentru atingerea scopului : ex. lecturi suplimentare;

-planul pentru atingerea scopului-sucesiune de comportamente pentru atingerea acestuia;

-implementarea pașilor și evaluarea progresului.

2. Gestionarea corectă a timpului:

gestionarea corectă a timpului de studiu, felul în care este utilizat , stabilirea clară a programului.

3. Centrarea factorilor care îi distrag atenția:-se uită mult la TV, îl lasă pornit când învață, învață on-line, metode alternative de învățare în platforme, etc.

4. Stabilirea strategiilor de învățare: metodele prin care elevii își organizează informația, înțeleg informațiile și le recapitulează.

5. Învățarea gestionării emoțiilor: starea emoțională influențează deciziile pe care le luăm.

Cum motivăm elevul?

1. stimulați-i încrederea în sine;

2. fiți alături de el și atunci când lucrurile nu merg prea bine și încurajați-l;

3. nu-l criticați prea des, în acest fel veți obține efectul invers;

4. stimulați-i dorința de a cunoaște și curiozitatea naturală;

5. nu aplicați pedepse prea lungi;

6. păstrați o atitudine favorabilă față de copil și de școală;

Predarea online necesită abilități suplimentare, din perspectiva rolului profesorului de facilitator al comunicării (Swan și Pickett, 2005).

Scopul comunicării online este același cu cel al comunicării față în față: crearea de legături schimb de informații, să fi auzit și să fi înțeles. Promovarea unui sentiment de comunitate la cursurile online face ca experiența de învățare să fie semnificativă pentru elevi și îi ajută să rămână conectați la subiectul abordat (Sandra Mitchell-Holder).

În comunicarea on line, perceperea mesajului de către elevi depinde de ”alegerea cuvintelor, structura propoziției, punctuația pe care o utilizați și ordinea informațiilor pe care le prezentați” (Flahavan, 2001).

Comunicăm online, ca și la clasă, pentru a da informații, a obține informații, a înțelege și pentru a construi relații (relații - atât în sens cognitiv, cât și social). Comunicarea on line,

datorită absenței sau dificultății, chiar imposibilității sesizării non – verbalului/ comunicării corporale în întregul său, necesită gândirea și planificarea mai atentă a procesului de comunicare.

Ce e de făcut?

- Cunoaște-ți elevii pentru a comunica eficient;
 - Conștientizați limitările capacităților de comunicare în mediile on line pentru a identifica cele mai bune modalități de a comunica pertinent și eficient cu elevii;
 - Decideți de ce și ce trebuie să comunicați elevilor dumneavoastră, ce doriți să obțineți din comunicarea dumneavoastră;
 - Selectați, în funcție de context (dispozitivele de care dispuneți dumneavoastră/școala și elevii, caracteristicile elevilor etc.) și obiectivele comunicării, metodele pe care le veți folosi pentru a comunica on line cu elevii (de la aplicațiile folosite pentru predarea on line la toate oportunitățile oferite de tehnologie – e-mail, mesaje video, anunțuri, apeluri telefonice etc.). Nu uitați că pentru elevi, și nu numai, folosirea aceleiași metode de comunicare poate fi monotonă, așa că fiți pregătiți să folosiți diferite tipuri de comunicații și diferite metode de comunicare;
 - Identificați și folosiți metode alternative de comunicare pentru situații în care metodele deja stabilite nu sunt disponibile sau alte situații de urgență.
 - Asigurați-vă că comunicați în mod clar, astfel încât să atingeți rezultatele așteptate.
- Pentru realizarea condițiilor optime de comunicare sunt esențiale contactul informativ consistent cu elevii și consultarea cu aceștia.

- Pentru ca o comunicare să fie relevantă: atunci când compuneți mesajul pe care îl veți trimite elevilor dvs. online, încercați să utilizați cât mai puține cuvinte posibil, asigurându-vă în același timp că mesajul dorit este suficient de clar. Elevii sunt bombardati cu comunicări online care constau în cea mai mare parte din text, așa că ultimul lucru pe care îl doresc este să citească un mesaj online lung de la profesorul lor. Elevii dvs. sunt mai predispuși să citească și să primească mesajul dintr-o comunicare concisă, bine elaborată.
- mesajul nu trebuie să lase loc de confuzii.
- Să vă asigurați că mesajele dvs. sunt profesionale și informați elevii, în așa fel că veniți în întâmpinarea întrebărilor lor. Este important să recitiți comunicarea pentru a vă asigura că sună așa cum intenționați să sune. Verificați tonul comunicării și verificați claritatea și completitudinea mesajului dvs.
- Asigurați-vă că rezultatele așteptate ale comunicării sunt atinse, cu alte cuvinte că elevii înțeleg și răspund la comunicările dumneavoastră. Poate câteva întrebări ne vor ajuta: elevii mei au primit și am confirmarea primirii mesajului?; comunicarea a atins rezultatul dorit?; cum știu asta? Ce metode voi folosi pentru a avea evidențe privind aingerea rezultatului dorit?; cum voi transmite elevilor feedback privind comunicarea lor?;faceți comunicările dvs. personale, astfel veți construi relații pozitive cu elevii online (Venable, 2015).

Comunicați astfel încât elevii dvs. să se simtă respectați, apreciați și valorizați.

Conștientizarea limitărilor la capacitățile de comunicare din mediile online vă va ajuta să determinați cum să dezvoltați comunicări pertinente și cum să comunicați eficient cu elevii dvs. online. Pentru a determina ceea ce ar fi considerat o comunicare în timp util și relevantă în clasa dvs. online, trebuie mai întâi să decideți de ce și ce trebuie să comunicați elevilor.

Bibliografie:

1. Ames, C., & Ames, R. (1984). Systems of Student and Teacher Motivation: Toward a Qualitative Definition. *Journal of Educational Psychology*
2. Popenici, Ștefan, Fartușnic, Ciprian,(2009)*Motivația pentru învățare*, București, Didactica Publishing House
3. Vlăsceanu, L, Zamfir, C,(1998),*Dicționar de sociologie*, Editura Babel, București
4. Sandra Mitchell-Holder (2016), *Cap III. Let's Talk: Effectively Communicating with Your Online Students*, din *Humanizing Online Teaching and Learning*, autor Whitney Kilgore

REMODELAREA CONȚINUTURILOR EDUCAȚIONALE

- Marinela Pantea

Liceul Teoretic „Jean Monnet”, București, Sector 1

Plecând de la precizarea oficială că PROGRAMA de EDUCAȚIE FIZICĂ și SPORT este realizată pe modelul proiectării curriculare centrat pe COMPETENȚE, se poate spune obiectiv și clar că ea este consolidată structural pentru a atinge un scop bine stabilit anterior, bazat pe un model de formare a profilului absolventului de gimnaziu, ceea ce înseamnă că va viza direct competențele specifice, acel ”CE TREBUIE SĂ ATING” observând după parcurgerea întregului traseu produsul final: profilul absolventului. Are strategie de elaborare, are căi de parcurs, are obiective de atins, are o structură în realizare și vizează atingerea unor competențe reprezentative.

Oferta programei școlare este flexibilă, permite modificarea, adăugarea, completarea sau înlocuirea activităților de învățare, ceea ce înseamnă că permite personalizarea demersului didactic.

Competențele prevăzute de programă sunt:

- generale (indică achizițiile elevului pentru întregul ciclu gimnazial).
- specifice (derivate din competențele generale) (reprezintă achizițiile dobândite pe durata unei perioade, an școlar în cazul nostru), iar alături de ele, **ca elemente ale programei** mai avem: **nota de prezentare, activitățile de învățare, conținuturile** (extrem de utile pentru structurarea competențelor specifice) și **sugestiile metodologice**. Să nu uităm de ” CUM?” și ”PENTRU CINE” doresc să obțin îmbunătățiri, dar și ”CU CE” doresc să dezvolt acele competențe specifice.

Dacă am pleca, totodată, de la competențele cheie determinate de disciplina educație fizică am vedea marea relevanță pe care o vor avea ca impact asupra întregii vieți a actualului copil și a viitorului adult, eventual părinte, am sesiza direct de ce obiectivele generale au o importanță majoră pe planul existenței noastre.

Evaluarea realizării/atingerii îndeplinirii competențelor specifice prin **sarcini** semnificative, adecvate elevilor, se realizează eficient dacă noi, profesorii, nu uităm că avem o importanță deosebită, prin intermediul disciplinei noastre, în formarea personalității umane. Astfel, vom apela la individualizarea procesului, la tratarea diferențiată, la alegerea unor activități de învățare corespunzătoare și adaptate nivelului de pregătire și disponibilităților psihomotrice ale elevilor. De asemenea, evaluarea se va realiza prin alegerea și susținerea unor probe corespunzătoare cerințelor individuale ale elevilor și va urmări reglarea activității de instruire a elevilor. Alte **sarcini** cu impact eficient vor fi reprezentate de îmbunătățirea strategiilor didactice, în realizarea obiectivelor cadru și de atenția acordată respectării și conceperii tuturor documentelor care reglementează activitatea sportivă a elevilor de nivel gimnazial.

Ținând cont că unitatea de învățare este o ”structură didactică flexibilă”, caracterizată prin faptul că este unitară din punct de vedere tematic, că este realizată pe o perioadă de timp, că permite formarea la elevi a unor comportamente specifice prin formarea unor competențe specifice și se finalizează prin evaluare, demersul didactic prin utilizarea și crearea unității de învățare chiar este personalizat.

În cadrul unității de învățare se asociază competențele specifice și conținuturile, ceea ce ușurează complet activitatea cadrului didactic, pentru că are însumat într-un singur element (UNITATEA DE ÎNVĂȚARE), mai multe componente ajutătoare în aplicarea practică tematică. Realizez unitățile de învățare în fiecare an, pentru fiecare clasă, iar ceea ce cuprinde în construcția ei, ca și conținut, mă face să mă simt ca și cum am mai multe cărți pe un singur memory stick.

Activitatea mea a fost extrem de ușurată, pentru că unitatea de învățare se caracterizează prin realizarea pe o unitate de timp, cuprinde numărul de lecții, săptămânile de încadrare, materialele și resursele utilizate la fiecare lecție, ceea ce îmi facilitează concentrarea pe atingerea competențelor specifice. Activitățile de învățare sunt pur și simplu acțiuni efective pe care le urmărim în aplicarea din cadrul lecțiilor, iar finalizarea prin evaluare și tipul de instrument de evaluare folosit ne ajută în urmărirea progresului elevului, în formarea competențelor specifice. Un alt avantaj oferit de unitățile de învățare este de oferire a posibilității de prevedere din partea profesorului a întregului proces de realizare a procesului didactic. Profesorul va avea în vedere traseul individualizat al elevilor, va ține cont de tratarea diferențiată a activității de învățare, atât în dozarea exercițiilor, cât și în alegerea materialelor de lucru, a resurselor materiale, alegerea unităților modificate/substituite, în funcție de cerințele și capacitățile colectivului sau individului. Așa cum educația este caracterizată prin flexibilitatea abordării, la fel și profesorul se poate adapta în cazul unor intervenții spontane sau determinate de diferiți factori. Întrebare principală, în prima linie, de care profesorul trebuie să țină seama atunci când realizează parcursul desfășurării unei lecții și realizării documentelor de planificare este ”Ce importanță are pentru elev/ Care este scopul?”. Cu ce va rămâne elevul, care este obiectivul principal, în ce scop voi împărtăși cu elevii ceea ce am pregătit sau vreau să pregătesc? Apoi aleg temele, subiectele, conținuturile - ”Ce voi face?”, ”Cum voi face?” – aleg calea și la ce strategii apelez, resursele materiale, metode și modalități, activități de învățare, neuitând de locul de desfășurare, spațiul, sponsorizări/finanțe, toate resursele - ”Cu ce voi face?”. Partea de neuitat și care nu trebuie omisă sub nicio formă este EVALUAREA, prin care verificăm aplicabilitatea, eficacitatea, răspunsul la nivelul elevilor, fiabilitatea instrumentelor de evaluare având, de asemenea un rol extrem de important.

Accesibilitatea și logica metodelor și mijloacelor specifice utilizate de către mine în acțiunile cu copiii îi va face să înțeleagă aplicabilitatea cu scop, iar motivația copilului va crește generându-i valori importante: spirit de echipă, solidaritate, fair-play, dezvoltare și împlinire personală, respect față de sine și față de ceilalți, conștientizarea propriei situații și a toleranței.

Educația va fi centrată pe copil, plecând de la întrebările: DE CE SĂ FAC? CARE ESTE SCOPUL? CU CE VOI RĂMĂNE LA FINAL?

Activitățile fizice reprezintă un cumul de avantaje precum siguranță, abilitate, coordonare, perseverență, disciplină, formarea și responsabilizarea copilului, curaj. Nu trebuie evitate pentru că practicarea acestora ne ajută în evoluția profesională prin beneficiile complexe pe latura neuro-motorie, dar și prin... crearea de lideri

Se pune întrebarea dacă s-a schimbat ceva de când s-a trecut la bazarea curriculum-ului pe competențe. Cu siguranță atenția a fost transferată de la procesul didactic, la învățarea centrată pe elev. Procesele educaționale și realizarea curriculum-ului au fost axate pe creativitate, comunicare, interactivitate, colaborare, gândire critică, rezolvarea unor situații de către elev, prin folosirea bagajului motric sau de cunoștințe acumulate până în momentul respectiv. A fost solicitată din ce în ce mai mult implicarea elevului în procesul educațional propriu, cu aspect constructiv, productiv. Nu a mai fost lăsat să fie doar un motor de memorare și preluare fără logică și fără conștientizare a pachetului informațional predat de către profesor. Așa cum îmi place să spun, ”predământul” a devenit ce trebuia să fie ”învățământ”. Parcursul nu este limpede, încă va mai dura o perioadă, ținând cont și de blended-learning-ul care domină în acest moment și care are centrarea mai mare a elevului în procesul educațional. Competențele cheie precizate clar (de limba maternă, de limbi străine, de comunicare digitală, de sensibilizare și exprimare culturală, de antreprenariat și spirit de inițiativă, a învăța să înveți, competențele în științe, matematică și tehnologii, precum și competențele sociale și civice) au cea mai mare posibilitate de exprimare prin intermediul educației fizice și sportului, asemeni prin intermediul tuturor activităților cu caracter motric, de aceea și noua programă școlară de gimnaziu, din 2017 a realizat profilul de formare pe baza competențelor cheie europene. Pentru

a-l face pe elev să înțeleagă DE CE să facă acel lucru din cadrul lecției, el nevăzând aplicabilitatea sau profunzimea acelei acțiuni, mișcări motrice, apelez la transferul în acțiunile și activitățile cotidiene: aruncarea mingii de oină este de fapt aruncarea unui bulgăre de zăpadă, atunci când vrea să se joace sau aruncarea unui obiect către o țintă, alergarea de viteză este alergarea de necesitate, într-un ritm rapid, pentru a ajunge de urgență undeva sau a se feri de un agresor, alergarea de durată este de fapt capacitatea lui de a rezista atunci când are de transmis un mesaj unei rude, în contextul neexistenței unei alte surse de informare sau să scape de persoane care vor să îl agreseze, săritura peste un obstacol – este săritura peste o băltoacă, săritura ”hoțului”, atunci când are de trecut peste un garduleț sau obstacol mic, de pe loc sau din deplasare, săritura în adâncime, săritura în înălțime, prinderea mingii – prinderea unui obiect aruncat către el în orice context, obiect pe care nu trebuie să îl scape. Prin aceste lucruri noi realizăm o adaptare mai ușoară a copilului la mediul școlar, dăm caracter ludic activităților de învățare, facilităm trecerea de la cotidian la partea școlară, dar și invers și, totodată, diversificăm contextele de socializare, dar și corelăm contextele de educație formală cu experiențe și contexte de educație nonformală, familiare acestora.

Conținuturile educaționale au fost foarte mult schimbate, de când cu noul context pandemic, centrarea rămânând, însă, în continuare, pe elev, dar totul a trebuit remodelat, recuantificat, reanalizat și aplicat cu eficiență maximă, dar și cu utilitate pentru dezvoltare competențele pe care copiii lor le vor dezvolta până la finalul ciclului gimnazial sau liceal, chiar, educație fizică și sport contribuind la dobândirea acestor competențe utile, în orice context și la orice vârstă, totul ținând de maleabilitatea noastră și înțelegerea necesității adaptării mijloacelor, metodelor și conținuturilor de lucru.

Bibliografie:

1. <https://www.educred.ro> - Competențele cheie
2. <http://www.ise.ro> - Competente-cheie-europene.pdf